

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

rem prin-
Gallus.
berorum
in vitis
entio, ga
rietur, nō
titutus, ni
uiffet, &
instituta
iple ibi, &
it. ¶ Et ex
pluribus
in 6. uol. &
ut sibi cō
nitionem,
uit contra
hoc titu-
ē in consi-
strari re
considera
ex fratre,
onis, quā
gnari pōt,
ut in simili
culos tra-
e libe. pre-
quam re-
ne arena
filijs voca
m militat
er Alberi-
bellatione,
dicta rō cō
statuto ex-
sumus in
n in dispo-
fideicom-
tar ea, quā
edit, ¶ q̄
de testa. §
ma tale est,
63. s. col. &
a, facti con-
uerofo, lo-
quitur, &
dici pōt,
et per alia
ne in sub-
e compre-
ria rō con-
turan, nec
ūdo dico,
a quib. non
confetur
debeat p
uoluit la-
cons. 9. in 3.
e dicta
debet h
minis hoc
uerba sunt
rō, vt agna
n statuto,
tio in sta-
quamvis
in statuto
rum, ve
tione cō
at ad statu-
tum

quia statutum recipit extēsiōē passiua à le-
ge coll. i. §. lex. Falcid. & ibi Bart. ff. ad l. Falcid. l. §. 1.
de munerib. & honorib. nō lex non se extendit ad
dispositionem hoīs onerosam, & grauamen conti-
nentem, quia non reperit, q̄ dispō hoīs onerosa, &
iudicialis, ut est subfō fideicommissaria, recipiat
lege extēsiōem passiua, nisi lex ulterius postea
declarauerit, & super eo expressē disposuerit. l. cū
iudic. de cond. & demon. iuncta l. gñaliter. §. cum
iudic. de instir. & subf. sub cond. fact. Præterea in ca-
sa. C. de instir. quē uoluit nepotes contineri, loquit
nostro lex, quē uoluit nepotes contineri, loquit
nisi mere fauorabili s̄ propriam significationē.
quia si nepotes. ff. de testa. tutel. iunctis ijs, q̄ uoluit
d. l. liberorum in 3. col. ergo extendi non de-
bet uerborum improprietatis legis ad casum ali-
i respectu onerosum, ut est casus subfōnis fidei-
commissaria, vrlatius dictum fuit ut sup. & est de
Bar. in d. l. liberorum in 3. & in 4. col. p̄ tex. in
qd si nepotes iuncta d. l. iusta. Vltius super hoc
culo nō in s̄tā, quia t̄pis breuitas me plura scri-
re non patit, neq; multis opus est uerbis, qm̄ iudi-
meo ex dictis supra, & ex ijs, quæ copiose s̄ fidei-
commissariis. D. Marianus Soc. oib. q̄ in s̄rium
laci possunt, & illis, q̄ adduxit Alex. in dictis cō-
silijs, pōt responsio, ex quib. omnib. satis cla-
recedat de bono iure principalis nostri. Laus D.

S V M M A R I V M.

¶ *Præterea uerbum fuit.*
l. m. C. de impub. & alijs subf. ius cōe, & non singulare
p̄t.
¶ *Verbum commune substituit ad plura tempora, pluresq̄ue per
seu statum omnia debet pariformiter determinare.*
l. m. C. de impub. & alijs subf. ius cōe, & non singulare
p̄t.
¶ *Substitutio compendiosa facta filio per uerbum commune sub-
stitutio ad hoc, vt matre existente in medio ualeat in pupillare
atate, vt directā, quid requiritur.*
l. m. C. de impub. & alijs subf. ius cōe, & non singulare
p̄t.
¶ *Substitutio compendiosa filio impuberi facta per uerbum com-
mune substituit semper ualeat, vt fideicommissaria, etiam ma-
tre in medio non existente.*
l. m. C. de impub. & alijs subf. ius cōe, & non singulare
p̄t.
¶ *Pater de testa. in 6. declaratur.*
l. m. C. de impub. & alijs subf. ius cōe, & non singulare
p̄t.
¶ *Utriusq̄ue in uulgari comprehensa qm̄ matrē excludat.*
l. m. C. de impub. & alijs subf. ius cōe, & non singulare
p̄t.
¶ *Substitutio compendiosa facta per uerba merē directā qm̄o ualeat.*
l. m. C. de impub. & alijs subf. ius cōe, & non singulare
p̄t.
¶ *Substitutio de testa. declaratur.*
l. m. C. de impub. & alijs subf. ius cōe, & non singulare
p̄t.
¶ *Substitutio, quæ fit per hæc uerba, hæredem substituo dicitur,
facta per uerba merē directā.*
l. m. C. de impub. & alijs subf. ius cōe, & non singulare
p̄t.
¶ *Centurio ff. de uulg. & pup. & in consi. 12. & 17.
ut p̄prehenditur.*
l. m. C. de impub. & alijs subf. ius cōe, & non singulare
p̄t.
¶ *Substitutio ualeat ne ut directā, an ut fideicommissaria, quid
attendatur.*
l. m. C. de impub. & alijs subf. ius cōe, & non singulare
p̄t.
¶ *Substitutio succedens filio ab intestato, cui facta fuit substitutio com-
pendiosa per uerbum commune, legitimam, & Trebellanicā
sibi debitam detrah.*

E P I T O M E.

¶ *SUBSTITUTIO compendiosa facta filio
impuberi per uerbū substituo, & per distribu-
tionem temporis quancunque, matre existente
in medio, ualeat omni tempore iure fideicommissi.*

CONSILIVM CXXIII.

¶ *RAESVPPONITVR, Octauianum
de Rubis in eius testō Paulum impuberē
eius filium legitimum, & naturalem sibi
hæredem instituisse, & ipso Paulo quancunque dece-
deret sine filiis masculis legitimis, & naturalib. ei-
dem substituisse Petronium, & Sanctem filios Phi-
lippi olim fratris testatoris, & prout in d. testō con-*

finetur: quo testō factō decessit Paulus sine liberis,
superstitib. matre d. Pauli, ac substitutis prædictis.
Dubitatum est, utrum hæc subfō compendiosa fa-
cta Paulo filio impuberi per istud uerbum cōe sub-
stitutio, & per istud distributiuum quancunque, matre
existente in medio, ualeat oī tpe iure fideicommissi,
si, an uerō infra tpa pupillaris ætatis ualeat iure dire-
cto, & post pupillarem ætatem iure fideicommissi.
Articulus est in se multum dubitabilis, & declara-
tione imperiali egeret, ut affirmant doct. in l. centu-
rio ff. de uulg. & pup. in c. Raynut. extra de testa. &
in c. si pater eod. titu. in 6. in materia substitutionis
compendiosæ: & q̄ dicta subfō matre existente in
medio ualeat in pupillari ætate, ut pupillaris, & post
pupillarem ætatem iure fideicommissi, tenuerunt
q̄ plurimi doctor. & forte magis cōiter, inter quos
fuit Cyn. in l. precib. post antiquos referens se ita cō-
suluissē. C. de impub. & alijs subf. l. o. And. in d. c. si pa-
ter in nouella, Oldradus in consi. 125. incip. in propo-
sito, Card. & lo. de Imol. in d. c. Raynut. & ibi lo. de
Imol. similiter dicit, se ita consuluissē, & præcepto-
rem suum Fran. de Rampon. in d. l. precib. idem se-
quutum fuisse. Idem uoluerunt Ang. Ioan. de Imol.
Paul. de Cast. Raph. Cum. & Dom. Alex. in d. l. centu-
rio, & Sal. Fulg. Paul. de Cast. in d. l. precib. Sal. in l. ex-
trib. C. de inoff. testa. & Pau. de Cast. in consi. 108. in
cip. in Christi noīe, sub anno millesimo & c. gl. in §.
qua rōne instit. de pup. subf. Floria. in d. c. Raynut. &
ibi Nicolaus. Item Pau. de Cast. in d. l. precib. dicit,
q̄ hæc opinio hodie est communi, fm̄ quam doct.
Bononientes soliti sunt consulere, & probat primo
ex tex. in c. si pater de testa. in 6. ubi facta fuit subfō
compendiosa filijs impuberib. per uerbum moriaf,
¶ q̄ est uerbum cōe fm̄ Ang. in d. l. centurio, uel sal-
tem directum non ciuile, quod est idem cum cōi,
seu eiudem effectus, ut per Alex. in d. l. centurio, &
per eum in consi. 12. & 17. in 3. uol. & in consi. 165. in
5. uol. & filij decesserunt in pupillari ætate mater ip-
sorum superstitē, dē ibi, q̄ subfō directā, & pupilla-
ris potius censenda est, q̄ obliqua, quia q̄ fuerit dire-
cta, interpretatio fieri debuit, ut conueniat uerbis,
& personis institutis, & dicit lo. de Imol. in d. l. cen-
turio in 13. col. q̄ contraria opinio esset de iure sub-
stentabilis, nisi esset tex. in d. c. si pater, qui probat, q̄
ualeat in pupillari ætate, ut pupillaris ē matre exi-
stente in medio. ¶ Secūdo si uera esset opinio Bar.
& sequacium in d. l. centurio, q̄ substitutio compē-
diosa facta p̄ uerba cōia fauore matris, ne a luctuo-
sa hæreditate filij excluderetur, oī tpe deberet dici
fideicommissaria, argō eorum, quæ habentur in l. q̄
duos ff. de reb. dub. in l. si. C. de insti. & subf. sub cōd.
fact. & in l. precib. C. de impub. sequeretur, q̄ maior
esset fauor matris, quā pupilli, cui per substitutio-
nem directā pupillarem dē prouideri, ut decede-
re dicatur testatus, ut inst. de pupill. substitutio. & in
l. 2. §. prius, & in l. patris & filij. ff. de uul. & pup. q̄ mi-
nimē dicendum est, cum pupillaris substitutio fauo-
re pupilli excludat matrem d. l. precib. & h̄ in d. l. si.
& in d. l. centurio per gl. & isto argumento Alex. te-
nendo contra Bar. in d. l. centurio, & ē in consilijs
suis, ut in d. consi. 12. & consi. 17. cum simil in 3. uol.
semper usus fuit. Multa alia motiua ad propositum
referunt ēt lo. de Imol. in d. c. Raynut. & in d. l. centu-
rio, & ibi Alex. ¶ Præterea qm̄ substitutio compē-
diosa facta reperitur per illud distributiuum quancun-
que, tunc infra tps pupillaris debet ualere, ut dire-
cta pupillaris, quia illo dictio quancunq; est plurimū
temporum comprehensua, & importat, sine filiis
decesserit in pupillari ætate, siue post, ut in d. l. centu-
rio, & in d. l. precib. ergo ne sit superflua, dicitur im-
portare

portare non solum fideicommissariam post pupillarem aetatem, sed et pupillarem in casu, quo decederet filius in pupillari aetate, ut tenuit Iacob. de Are. & referunt Bartolus, & Ang. in d.l. centurio, & ita sequitur Ioannes de Ligna. in d.c. si pater. ¶ Ultimo pro hac opinione vñ. tex. in l. precib. in uerbi. si uerò C. de impub. ubi per compendiosam excluditur mater pupilli, qui decessit in pupillari aetate, & nec uerum vñ. quod speciale sit ibi in milite, qm̄ ille text. qui est positus non sub tit. de testa. milit. sed sub tit. C. de impub. noluit inducere aliquid specialitatis, sed potius ius cōe. rum attento tit. sub quo ponit, tum quia speciale in milite non est, ut subfō. ualeat, ut directā in pupillari aetate, sed post pupillarem aetatem, cum post pupillarem aetatem, & aditam hēreditatem iure cōi., & regulariter subfō. nō ualeat, ut directā, sed ut fideicommissaria §. si. inst. de pup. subfō. sed in d.l. precib. tex. dicit, q̄ substitutio compendiosa facta filio pupillo in pupillari aetate ualeat, ut directā pupillaris, & post pupillarem aetatem, ut fideicommissaria, ergo loquitur de iure cōi., & non de iure speciali. ¶ Præmissis tñ non obstantib. triā opinionem, q̄ hac compendiosa facta p̄ istud uerbum substitutio, q̄ est uerbum cōe. iux. tex. in l. nam hoc iure ff. de uul. & pup. facta filio impub. qui decessit in pupillari aetate, ualeat oī tpe iure fideicommissi, tenent doct. magis cōiter, ut attestatur Bal. in d.l. precibus, ubi hanc opinionem defendit, & sequitur, & dicit illam esse cōem, & ut dixit Ioan. de Imo. in d.l. centurio inquit, q̄ hac opinio in iure esset uerior, & substantiabilis, nisi esset tex. in d.c. si pater, qui parum stringit, idem sequitur gl. in d.l. precibus, & in d.c. Raynut. & in d.l. centurio, & q̄ doct. legist. cōiter secuti fuerint hanc sententiam, attestatur Dom. de S. Gem. in d.c. si pater, Inno. in d.c. Raynut. Arch. in d.c. si pater Azō in summa C. de impub. & alii subfō. Odo. Dyn. Guiel. Rayne. Iac. de Rau. in d.l. precibus, & Bal. in d.l. centurio, & in l. nam hoc iure dicit hanc esse cōem opinionem, & in l. ex trib. C. de inoff. testa. & in d.l. precibus, & Bar. in d.l. centurio, maxime qm̄ mater existit in medio, idem secuti fuerunt, & dicit Bal. in d.l. nam hoc iure, q̄ fm̄ hac opinionem doct. consueti sunt consulere, prout ipse fm̄ illam sapius consuluit, & Io. de Imol. in d.c. Raynut. in materia compendiosā, super hoc articulo attestatur cōem opinionem glossarum iuris ciuilibus, & canonicis, & et doctorum legistarum & canonistarum esse, q̄ hac substitutio ualeat oī tpe, ut fideicommissaria, & quia uerbum cōe. substitutio relatum ad plura tempora expressa per hoc distributum quācūque, uel per alia uerba, debet illa plura tpa aequaliter determinare, si pōt fieri, aequalitate seruata inter institutos, quib. facta fuit subfō., sicut qm̄ uerbum substitutio est relatum ad diuersas personas, ut in d.l. nam hoc iure: quod argm̄ de personis ad tps in iure procedit, ut l. qui plures in princ. & ibi Bar. ff. de uul. & pup. ergo hmoī subfō. facta per uerbum substitutio, q̄ est cōe. & pōt importare directā, & obliquam substitutionem, ex quo relata fuit ad tps pupillaris aetatis, & ad tps pubertatis, debet intelligi eo mō, quo ualere pōt pariter, & eodem mō non aut diuersis: cum una, & eadem res non debeat diuerso iure cōferi. I. cum qui aedes. ff. de usufr. ergo utroque tpe ualere debet iure fideicommissi, quia sic pōt ualere utroq; tpe: nam sicut pupillaris filio impuberi fieri potest, ita & fideicommissaria, ut l. coharedi §. cum filia, l. centurio ff. de uul. & pup. §. si. inst. de pup. subfō. ergo cum utroque tpe nō possit ualere ut directā, ualebit ut fideicommissaria tam in pupillari aetate, quā post, ¶ Secundo confirmā

tur prædictam fm̄ Bal. in l. eam quam C. de fideicommissis quem refert, & sequitur D. meus Socin. in col. & approbant, & commendant Modem. ¶ Ad hoc, ut compendiosa facta per uerbum cōe. substitutio ē matre existente in medio ualeat, ut directā in pupillari aetate, requiritur, q̄ sit facta filio, ut impuberi, & ipsi ut pupillo, ut quia sit facta mentio de pupillari aetate, uel aliter ex uerbis constet, alioquin matre existente in medio ualebit oī tpe ut fideicommissaria; sed in casu nostro non apparet ex uerbis aliquo mō, q̄ facta fuerit filio impuberi, nec ipsi, ut pupillo, ergo & c. ¶ Præterea sicut subfō. compendiosa facta a milite per uerba cōia filio suo, quo casu post pupillarem aetatem ex privilegio militis ualeat iure directo d.l. centurio, fauore matris obliquatur, ut est tex. in d.l. precibus, ubi casus, ita facta a pagano per uerba cōia filio impuberi, quæ fm̄ opinionem eorum, qui primo loco supra allegati sunt, ualere debet in pupillari aetate iure directo, fauore matris obliquari debet, sicut obliquatur in primo casu ex identitate rōnis, uel fauoris matris, ut decidit Bar. in d.l. ceturio in r. prin. & in d.l. precibus, dicens, q̄ quamuis opinio gl. in d. §. qua rōne inst. de pupill. subfō. fuerit, q̄ infra tps pupillaris aetatis ualeat, ut directā, & post pupillarem aetatem, ut fideicommissaria, tñ hoc non pcedit matre existente in medio, qm̄ ne ipsa in totum excludatur aluctuosa hereditate sui filij, fauore ipsius subfō. oī tpe ualebit ut fideicommissaria, & p̄r ipsa mater tanquam hæres ab intestato filij habebit legitimam, & Trebellianicam debitam filio, & oīa alia eius bona, arg. d.l. precibus circa finem: & istam opinionem tanquā aq̄orem sequor, & iudices illam sequi debent in iudicando, qm̄, ut tactum fuit supra, glossa iuris ciuilibus, & canonicis cōiter, & et doct. legitima, & canonice cōiter concludunt, q̄ ista substitutio compendiosa filio suo impuberi facta per uerba cōia, ut est uerbum substitutio, oī tpe dicatur ualere, ut fideicommissaria ē in casu, quo mater non extaret, & hanc opinionem esse communem affirmant, & attestantur doctores oēs contrariam opinionem ē tenentes, ut confert Io. de Imo. in d.l. centurio, & in d.c. Raynut. Bald. & alij in d.l. precibus cum sim. supra alleg. Si ergo ista cōis opinio, ab illa in iudicando, & consulendo nō est recedendum, alioquin fatuus esset iudex, ut l. si Io. And. d. Ant. Abb. & alios cōiter in c. r. de consuet. & in c. ne innitatis eod. tit. cum sim. ¶ Ex quibus infero, q̄ si hac est cōis opinio regulariter loquendo, ista substitutio facta per uerba cōia oī tpe ualeat, ut fideicommissaria, sequitur, q̄ hoc magis, & facilius dicendum erit, matre existente in medio fauore matris; qui fauor matris magis debet hoc operari, ut illa substitutio dicatur ualere oī tpe ut fideicommissaria: & hoc nullus negat: imo oēs in hoc consentiunt, ut colligitur ex uerbis Bar. & aliorum in d.l. centurio, & in d.l. precibus, & in d.c. Raynut. & in d.c. si pater, qui ponunt hoc pro constanti: & Io. de Imol. in d.c. Raynut. post D. Floria dicit, q̄ nō esset tex. in d.c. si pater, opinio cōis, de qua supra, esset substantiabilis, sed pp̄ illum tex. ipse fuit securus opinionem gl. in d. §. qua rōne: ¶ Quare dici pōt p̄ responsione ultra responsionem Bar. & sequacium in d.l. centurio, & in alijs locis, qui dicunt, q̄ ibi substitutio facta fuit per uerbum moriatur, q̄ est uerbum directum non ciuile, secus ergo, q̄ facta fuit subfō. per uerbum cōe. ut est uerbum substitutio, argumentum l. se quola. ff. ad Treb. iuncta l. nam hoc iure. §. i. de uul. & pup. quia doct. trinum tenentes hanc responsionem Bar. non admittunt, ex quo uerbum directum non ciuile est eiusdem effectus, cuius est uerbum

verbum cōe, ut ēt de mente Bar. in d.l. centurio; & paterca f'm Ang. & alios in d.l. centurio, & f'm modernos in d.c. si pater, & in d.c. Raynut. uerbum pater illud inducendo, ut ipsi faciunt, ideo pro portione illius text. considero, q' ibi duplex factio est: substituto compendioſa ſub una tm̄ conſideratione, v'c in cauſu, quod filij teſtatoris decederent ſubſtitutionem primā facta fuerat de iſis filijs teſtatoris: nam prima facta fuerat de iſis filijs teſtatoris per uerbum moriatur, & ſic per uerbum di cimus non ciuile f'm Bar. uel f'm alios per uerbum ciuile ſecunda de pia cā per uerba directā me ciuilia inſtituo heredem, q' uerbum inſtituo, ut pater eſto, d'f eſſe merē directum ciuile, ut in l. ſi ciuilibus cum ibi not. & per Bar. & oēs in d. centurio, & in d.c. Raynut. & in d. ca. ſi pater. Item considero, quod in terminis d. cap. ſi pater non erat expreſſe quæſtio de compendioſa facta inter ſi de iſis filijs, ſed de compendioſa facta iſis filijs de pia cā, ut ibi aperte colligitur. ¶ Hic ſtansbit, quod ideo ibi ſubſtitutio facta de filiis in pſis filijs per uerbum moriatur, & ſic per uerbum cōe intra pupillarem ætatem ualeat ut directā, excluſionem matris, qm̄ erat ſubſtitutus alius ſi teſtatoris, & ſic frater ipſius grauati, ſeu inſtitutio cōe ut ex præſumpta mēte teſtatoris talis ſubſtitutio matrem excluſit, ut etiam fatetur Bart. in l. centurio, Alex. in d. conſi. 165. in 5. uol. & in conſi. 2. ad 2. uol. & faciunt ea, ſi quæ uolunt doct. cōtra Bar. & alij in materia tacite pupillaris compendioſe in uulgarj, quæ licet regulariter non excluſat matrem, tñ fallit, qn̄ eſſet ſubſtitutus alius ſi teſtatoris, & ſic frater ipſius inſtituit, qui ex præſumpta mēte teſtatoris excluſit matrem, ut h'c in d. c. inſt. & ſubſt. ſub cond. fact. & hoc d'f eſſe funt ſum in præſumpta, & coniectura mēte teſtatois, de qua in l. cum auus. ff. cond. & demon. in l. cum filiis. d. c. fideicom. & in l. generaliter. §. cum in d. c. inſt. & ſubſt. ſub cond. fact. & iſte eſt p'prie d'f. c. ſi pater: Sed in caſu, de quo agitur, nō fue rat ſubſtitutus filij, & decedentes teſtatoris, ſed materis, hoc eſt collateralis nati ex fratre teſtatois, qui ex præſumpta mēte non habet excluſionem matris, & iſto mō inducendo ille tex. in d. ca. ſi pater potius probat oppoſitum, & p'prie potius facit pro nobis, quam contra nos. ¶ Secundo reſpondeo de caſu d. c. ſi pater ſubſtitutio de pia cā in pupillari ætate ualuit ut directā ēt ad excluſionem matris, & ēt ſic in caſu, quo extraneus fuit ſubſtitutus, ſi ſubſtitutio facta de pia cā fuit facta per uerba per directā, & ſic per uerba directā ciuilia, hoc eſt per uerbum inſtituo, ut clarē d'f in d. cap. ſi pater: ut per caſu oēs doct. & magis cōiter uolunt, q' tunc ſubſtitutio compendioſa ualeat in pupillari ætate ut directā, & ut pupillaris, quauis dubium ſit, an ualeat pupillarem ætatem dicatur expirare, an uero ualeat fideicommiſſi ualere: ſed magis cōiter doct. in reſponſu uidentur, q' poſt pupillarem ætatem ualeat uere fideicommiſſi, ut per Bar. Io. de Imol. & Alex. in d. centurio, per Imol. in d. c. Raynut. & ibi Abb. per Doct. cōiter in d. cap. ſi pater, dum ponunt caſu q' ſubſtitutio compendioſa facta fuit filio im̄ p'prie per uerba merē directā, & probatur iſtud illud per tex. in d. c. Raynut. ut infra dicam. Et iō in caſu d. c. ſi pater pia cā fuerit ſubſtituta per uerba directā ciuilia, nil mirum, ſi in pupillari ætate ualeat iure directā ad excluſionem ēt matris: infero ergo, q' ſi non eſſet facta per uerba merē directā, ſed per uerba cōia, ſubſtitutio non ualuiſſet, ut directā, ſed ut fideicommiſſaria, & matrem non ex

clussisset. ¶ Præterea hoc flante, prout uerum est, q̄ in casu d.c. si pater ultima substitutio compendiosa facta fuerit per uerba merè directā, & p̄r hac rō ne ualuerit in pupillari ætate ut directā et ad exclusionem matris, dico, q̄ ista potuit esse rō, quare et prima substitutio ibi facta de filiis per uerbum cōe interpretata fuit ut directā: quia ex quo substitutio secundo loco facta fuit directā; & illam ut directā uoluit testator ualere et ad exclusionem matris pp̄ uerba directā ciuiliū in ea apposita dicendum, & interpretandum et fuit primam substitutionem primo loco factam de filiis similiter fuisse directā, & ut directam ualuisse, ut supra, tum quia præcedētia dubia declarantur per subsequentialia. seruus plurimum in fin. ff. de leg. 1. cum sim. ibi allegat. tum quia si hoc dicimus ad effectum, ut pia cā, quæ est extranea, admittatur, & excludat matrem, multo magis hoc dicendum est ad effectum, ut alius filius testatoris substitutus possit directo admitti ad exclusionem matrem, arg. l. si uiua. C. de bon. mater. ubi minus dilectus non est præferendus magis dilecto, & argumento eorum, quæ habentur in d.l. cum auius, & in d.l. cum acutissimi cum simil. nam si testator substituendo piā cām per uerba directā uoluisset excludere matrem in casu, quo filii essent mortui sine filiis; multo magis hoc dicendum, & præsumendum est in casu, quo vnus filius testatoris esset alteri filio substitutus et per uerba communia, & hoc pp̄ maiorem affectionem, quam habere censetur testator pater erga filios, quam erga piā cām argumento d.l. cum auius, & d.l. cum acutissimi: & hoc est, quod uoluit dicere ille tex. in d.c. si pater, q̄ substitutiones illæ directæ interpretantur, qm̄ talis interpretatio est faciēda, dummodo conueniat uerbis, & personis, hoc est dummodo substitutio fuerit facta per uerba apta importare directam substitutionem, ut quia essent directā, uel saltem cōia, prout fuerant in casu illius text. Item dummodo substitutio facta fuerit personis, quib. potuerit fieri substitutio directā pupillarī: Item & alia mō uerba illa, dummodo interpretatio conueniat uerbis, & personis, intelligi possunt, hoc est, dummodo uerba fuerint apta, ut supra dixi, item dummodo personæ illæ, quib. fiebat substitutio, essent tales, propter quarum fauorem substitutio posset dici directā, & possent matrem excludere, ut est in casu, q̄ filio alius filius esset substitutus, uel q̄ filio pia cā esset substituta, qm̄ tunc substitutio censetur directā, & excludit matrem, cum fauor piæ cām par sit fauori filiorum, & hic est pp̄rie casus d. c. si pater, & ad propositum facit id, quod uoluit D. Alex. in consi. 12. in antepen. col. in 3. uol. quod in terminis nostris inquit, q̄ licet qm̄ compendiosa est facta per uerbum cōe, matre existente in medio, ea sit fideicommissaria omni tpe, ne mater excludatur in totum, ut tenuit Bar. in d.l. centurio, tñ hoc fallit primo, qm̄ alius filius testatoris fuisse substitutus, ut et uoluit Bar. in d.l. centurio; Secundo fallit, q̄ pia cā fuisse substituta, ut per Angel. in d.l. precibus. 2. col. & per Alex. in d. consi. 12. in antepen. col. ergo ex prædictis, & ex tex. in d. c. si pater, declarando, ut sup. declaratum est, infertur, q̄ in casu nostro, in quo alius filius testatoris non fuit substitutus, nec pia cā, substitutio ista compendiosa facta per uerba communia, ut est uerbum substituo, ualuit omni tpe, ut fideicommissaria, nec per illam potuit dici, matrem filii pupilli decedentis in pupillari ætate fuisse exclusam. ¶ Non obstat tex. in d. c. Rayn. t̄ quia primo potest responderi, q̄ ibi substitutio facta fuit per uerba directā, & ex uerbis expressis appareat

testatorem uoluisse substitutionem ualere ut directam: nam ibi facta fuit per ista uerba, quod substitutus succederet filio instituto, ut in d. tex. per quod uerba apparet testatorem hoc uoluisse; quoniam per pupillarem, & directam substitutionem succeditur pupillo, per fideicommissariam uero succeditur testatori l. coheredi. §. cum filia. ff. de uulg. & pup. ¶ Et si dicere tur, quare in terminis illius tex. post pupillarem aetatem ualuit, ut fideicommissaria? respondeo istud fuisse, quoniam post aditam hereditatem, & pupillarem aetatem paganus non potest directo substituere, & ideo ex quo non potuit ualere ut directa, ualuit ut fideicommissaria, quia uerba directa hoc casu obliquantur, arg. eorum, quae habentur per Bart. & alios in l. uerbis ciuilib. ff. de uulg. & pup. & in l. scruola. ff. ad Treb. & sic inferitur, quod per tex. in d. c. Raynut. probari debet illud, quod tactum fuit supra, & id. quod dicunt doct. in d. l. centurio, & in d. l. precib. & in d. ca. Raynut. & in d. c. si pater, quod quoniam substitutio compendiosa facta fuit per uerba merè directa filio impuberi, post pupillarem aetatem uerba directa obliquantur, & tractatur substitutio ad fideicommissariam. ¶ Præterea respondeo tex. in d. c. Raynut. quod ibi probat, quod post pupillarem aetatem ualuit substitutio iure fideicommissaria, non tamen per hoc inferitur necessario, quod ille tex. uoluit, quod in pupillari aetate ut directa ualuisset, si filius decedisset in pupillari aetate: non enim hoc uoluit decidere ille text. unde intelligo, quod ibi substitutio ualuisset, ut fideicommissaria, nisi ibi alia filia fuisset substituta: Dico ergo, quod in terminis illius tex. ualuisset substitutio, ut directa, si altera ibi decedisset in pupillari aetate, quoniam sibi fuerat substituta eius soror, & sic alia filia testatoris, ut et ibi attestatur Abb. post D. Ant. ¶ Non obstat tex. in l. precib. C. de impub. & ali. substit. ubi videtur casus pro propria opinione, quia primo responderetur, quod in terminis illius tex. substitutio facta fuit per uerba merè directa, quod ut supra dictum fuit, faciunt, quod in pupillari aetate substitutio ualeat, ut directa, post uero pupillarem aetatem, ut fideicommissaria: ibi enim miles, qui iure cōi testatus fuit, ut arguunt doct. in d. l. precibus, & in d. c. Raynut. & in d. c. si pater, & in d. l. centurio, fecit substitutionem per illa uerba heredem instituo, quae sunt uerba merè directa, ut dixi supra, & colligitur ex illo tex. ibi, & per heredem scripsisse, quae uerba referunt factum testatoris substitutis. ¶ Nec obstant illa uerba, an postea decesserit substituit, quia illa non sunt uerba testatoris, seu substitutionis, sed Imperatoris reprobantis, & reprehendentis factum, & petitionem matris agentis incerta quoniam dicit ibi Imperator, quod ipsa exprimere debuerat utrum testator diceret fecisse substitutionem uulgarem, an pupillarem, an uero fideicommissariam: ex illis ergo uerbis non potest argui sumi per ea, quae uoluit Bart. in l. unica in fin. C. quoniam non peren. par. & quod substitutio filio facta ibi fuerit facta per uerba directa, colligitur et ex illis uerbis legislatoris disponentis, uel eos habere heredes, quos pater ei constituit, & sic innuitur, quod pater substituendo filio, illi heredes constituit, & sic directe, quia constituere heredem, est idem, quod heredem instituere, ut ibi, & de se patet, & pro ut colligitur ex iis, quae dixit Bal. in d. l. precibus, ac refert, & sequitur Io. de Imol. in d. c. Raynut. in 113. col. circa finem. ibi. item et attende &c. qui dicunt, quod substitutio facta per ista uerba heredem substituo, debet facta per uerba merè directa, & ideo cum substitutio ibi facta fuerit per illa uerba, heredem instituo, uel constituo, & sic per uerba merè directa, nimirum si ibi substitutio in pupillari aetate ualuit, ut directa et ad matris praedictum, & exclusionem per ea, quae dicta fuerunt supra: secus ergo, si fuisset substitutio

facta uel per uerba merè obliqua, uel per uerba cōi, per illum tex. & per alia supra adducta. ¶ Præterea & secundo in d. l. precib. mater proposuerat maritum suum instituisse filium impuberem heredem, & fin. heredem scripsisse, & per uerba directa quia scribere heredem est idem, quod heredem instituere, & hec esse censetur uerba merè directa, ut per Baldum ibi, & per Imol. in d. c. Raynut. in 113. col. & quoniam petitio matris erat incerta, Imperator admonuit matrem, qualiter proponere debuisset factum: postea disponendo, & respondendo, quid iuris in utroque casu, dicit ibi Imperator, quod si substitutio compendiosa facta fuit filio impuberi, qui decessit in pupillari aetate, quod illi, quos pater sibi heredem instituit, admittuntur ex substitutione directa, & excludunt matrem, praesupponit ergo ibi Imperator substitutionem compendiosam tunc ualere, ut directam, & pupillarem, quoniam pater substituendo filio suo heredes constituit, & per uerba directa, & iste est uetus intellectus illius tex. ¶ Non obstat fin. fundamentum D. Alex. in d. l. centurio, & in d. consi. 12. & 17. in 3. uol. quia responderetur, quod substitutio compendiosa facta per uerba cōi filio impuberi ualeat omni tempore ut fideicommissaria, non fauore matris, sed regulariter, et matre non existente in medio, ut concludunt cōiter glo. & doct. tam iuris ciuilib. & canonici, a quibus non est recedendum, ut dixi supra, ergo hoc idem multo magis dicendum est, quoniam mater existeret in medio: ista igitur ratio fauoris non debet esse in consideratione ex parte matris, nec ex parte pupilli, nam si ex parte matris fauor esset in consideratione magis, quam fauor pupilli, sequeretur, quod et directa pupillaris non excluderet matrem, quod tamen est falsum, ut habetur in l. j. in fin. de uulg. & pup. cum sim. supra allegatis: Item si ex parte pupilli et fauor esset in consideratione magis, quam fauor matris, sequeretur, quod tacita pupillaris excluderet et matrem & tex. cum ibi not. in l. j. C. de insti. & substit. ubi eond. fact. & ideo concludendum videtur, quod ad cognoscendum, an compendiosa ualeat, ut directa, uel ut fideicommissaria, & an ex ea excludatur mater, nec ne, inspicendum est, quibus uerbis facta fuerit quia si per uerba merè directa, uel habentia uim directorum merè, tunc in pupillari aetate ualebit iure directo, & excludet matrem, sed post pupillarem aetatem iure fideicommissario, & matrem non excludet, ut in d. c. Raynutius, & in d. l. precibus, & d. c. si pater: uero per uerba merè obliqua, uel per uerba cōi, tunc omni tempore ualebit, ut fideicommissaria, & matrem non excludet, ut tenent glo. & doct. cōiter utriusque iuris per iura praedicta, ut supra, inducta. Non obstat ultimum, quod compendiosa facta per illud distinctionum quicunque debet ualere in pupillari aetate ut pupillaris, & directa, & sic matrem debet excludere per ea, quae uoluit Iac. de Aret. & Io. de Ligna. in d. c. si pater. Quia ista opinio cōiter a doctoribus reprobatur, quoniam non refert, an fuerit facta per illud distinctionum quicunque, uel per alia uerba apta conuenire diuersis temporibus, ut latè per Bart. Ang. Imol. & alios in d. l. centurio, & per Imol. in d. c. Raynut. in materia compendiosa. Non refero aliter eorum uerba, nec impugnationes. ¶ Et quamuis plurimi doctores utriusque iuris in lecturis, & in consilijs secuti fuerint propriam opinionem, quas retuli supra, tamen opinio propria est magis cōis, nam glo. & doct. tam legum, quam canonum tenent, quod compendiosa facta per uerba cōi omni tempore sit fideicommissaria, nisi primum ex coniecturis constaret, ut attestantur communem opinionem esse et illi doctores, quos supra in principio retuli: & ideo ab hac cōi opinione non est

recedendum in iudicando, & consulendo, vt di-
 citur Bal. & alij, quos pro parte nra retuli. ¶ Et stan-
 ta conclusione supra defenſata, q̄ ista substitu-
 tio compendiosa facta per verbum substituo, q̄
 dicitur cōe, omni tpe ualuerit, vt fideicommissa-
 riat, & p̄t, q̄ per eam in totum non excludi dica-
 tur, sequitur necessario, q̄ mater in casu no-
 ſto, quare ab intestato successit filio suo, de iure de-
 cerni ad legitimam, & Trebellianicam, quas
 grauatus ex hereditate patris detrudere po-
 tuit, item & ad alia bona, si qua habuit ipse filius
 ante quā ita, q̄ ex bonis, & contemplatione pa-
 tris colligitur ex tex. in d.l. precibus C. de impub.
 & in d. l. Rayn. de testa. & fatentur oēs do-
 ct. & glo. nullo contradicente, v. c. q̄ compen-
 dio ualeat, vt fideicommissaria, tunc substitutus to-
 ta admittatur ad bona testatoris patris, deducta
 legitima debita iure naturæ, & Trebellianica, in
 mater, cui esset debita hereditas filij, ab inte-
 ſto succedit: & facit, quod h̄ in d. l. coheredi. §.
 filius ff. de uul. & pup. & plenē per oēs Doct. in
 c. Rayn. & in d. l. precibus, & in d. c. Rayn. ma-
 ter per Imo. & per oēs in d. c. si parer, & quia istud
 non omni difficultate, iō super eo aliter non insi-
 ſtunt super alijs dubijs mihi propositis, quia non
 expedit, cum creditori ius suum remaneat saluum
 super omnib. bonis hereditarijs, quia transiuerunt ad
 heredes defuncti emptoris cum onere suo iuribus
 vulgatis. Laus Deo.

S Y M M A R I V M.

Substitutioni pupillari vt locus sit, quid requiratur, & nu. 1. & 2.
 Substitutio si sine filijs, vel si nullis relictijs filijs decesserit, di-
 citur compendiosa.
 Substitutio filio impuberi, maxime per illa verba vulgariter, pu-
 pillariter, & per fideicommissaria, cuius sit natura, & substitutus ex
 ea admittatur nu. 7.
 Verba precedentia magis, quam sequentia sunt attendenda.
 Intestato venientes excluduntur, quando locus est direc-
 tæ substitutioni.
 Substitutio facta filio impuberi per hæc verba vulgariter, pu-
 pillariter, & per fideicommissaria, potest vt vulgaris, vt pupillaris, et
 per fideicommissaria ualere, si filius in pupillari ætate, & non
 ante hereditate decesserit.
 Substitutio pupillaris facta pupillo suo heredi, qui solus fuit heres
 testatoris, p̄p̄uitatē confirmatur, locumq̄ habet, si pupillus
 in pupillari ætate decedat, & ante aditam hereditatem.
 Trebellianica à nullo herede ab intestato uenire
 detrahuntur, quando substitutus pupillariter admittitur.
 Substitutio facta per verba communia, & directæ quomodo
 ualeat, & nu. 15.
 Substitutus pupillariter quando ex pupillari admittitur, etiam
 non adita hereditate, & quando non.
 Substitutus pupillariter à milite indistincte admittitur, etiam
 non adita hereditate.
 Milites nostri temporis sub Casare milites, gaudent priuile-
 gio militum.
 Substitutus pupillo, qui suus heres est, vulgariter, pupillariter
 & per fideicommissaria, si non adita hereditate pupillus decedat, ex
 vulgariter potest admitti ad bona omnia testatoris, neque legi-
 tima, nisi Trebellianica & detractioni locus est.
 Legitima filius loci seruatur, cuius iurisdictioni qui substitus est.
 Locum loci à principio seruari solum ita obligat, vt donec
 ad per contrarium usum, vel per aliud statutum non fuerit
 processum, semper obligatio duret.
 Legitima facta à ciuitate sunt perpetua.
 Legitima in territorio ciuitatis alicuius constituta seruant statu-
 tum ciuitatis, etiam si de territorio esse desierint, quod li-
 mitatur.

20. Castri concessio si sit personalis, & non realis, seruantur pri-
 ma leges, & consuetudines sue.
21. Testatus vt ciuis alicuius ciuitatis quæ iura in testamento suo
 seruari voluisse presumatur.
22. Hereditas nondum adita ad suum heredem transmittitur per
 pupillum, etiam si delatam fuisse ignorauerit.
23. Substitutio pupillaris, & vulgaris facta filijs simpliciter filias
 quoque feminas comprehendit.
24. Filiorum appellatione simpliciter masculi, & femina conti-
 nentur, quando de illorum fauore, & utilitate agitur.
25. Filiorum appellatione in substitutionibus filie continentur.
26. Substitutio pupillaris non fit in re certa, sed in hereditate, &
 vniuersaliter.
27. Substitutio compendiosa facta per verba merè directæ etiam
 expresse in rebus certis ad vniuersa bona trahitur, & vt pu-
 pillaris ualere potest, quannus verba quoque communia dire-
 ctis admixta forent.

E P I T O M E.

Substitutus compendiosè filio impuberi, qui
 suus heres, & solus vniuersaliter fuit institutus,
 per hæc verba, & si decesserit sine filijs, vulgariter
 pupillariter, & per fideicommissaria, instituitur, & substituitur,
 potest ex vulgari, & pupillari admitti, si filius in pu-
 pillari ætate, & non dum adita hereditate decesserit,
 exclusis uenientibus ab intestato etiam à suc-
 cessione legitimæ, & Trebellianicæ.

Filia, cui aliquid à patre fuit pro omni legitima reli-
 ctum, non potest ad supplementum agere, cauente
 statuto, q̄ filia debeat esse omni relicto sibi à pa-
 tre factio contenta, neque contra testamentum pa-
 tris uenire possit.

Soror à fratre masculo pro statutum à successione
 ab intestato excluditur.

Institutus filiabus in rebus certis, & filio vniuersali-
 ter, si postea fuerit immediatè facta substitutio hoc
 modo, & si dicti eius filij, seu eius filius decesserint
 sine filijs, vulgariter, pupillariter, & per fideicom-
 missaria instituitur, & substituitur talem, potest etiam
 quoad filias substitutio ut pupillaris ualere.

C O N S I L I V M C X X I I I.

In ISO testamento D. Octauiani, & perse-
 ctis allegationib. & dubijs quibusdam mi-
 hi exhibitis in causa, quam mouit D. Ale-
 xandra olim filia D. Octauiani coram M. D. Potesta-
 te Imolæ aduersus Alexandrum filium, & heredē
 D. Ioannis Baptistæ fratris ipsius testatoris, quem, &
 eius filios testator substituit Casari filio suo vniuer-
 saliter heredi instituto, prout in dicto test. de tri-
 bus principaliter dubitari contingit. ¶ Primo, utrū
 Alexander ipse tanquam heres patris admitti pos-
 sit ex substitutione pupillari, quia euenerit casus pu-
 pillaris an uero ex substitutione fideicommissaria,
 & p̄r utrum D. Alexandræ tanquam heredi ipsius
 Casaris ab intestato competat ius detrahendi legi-
 timam, & trebellianicam in bonis, & hereditate di-
 cti D. Octauiani. ¶ Secundo utrum eidem D. Ale-
 xandræ competat ius agendi ad supplementum le-
 gitimæ sibi debita iure naturæ, nec non ad supple-
 mentum legitimæ debite iure naturæ Constantiæ
 forori. ¶ Tercio, utrum præfata D. Alexandra dica-
 tur succedere ab intestato dicto Casari eius fratri,
 nec non Constantiæ forori, & in casu, quo ipsa pos-
 set ab intestato succedere saltē dictæ Cōstantiæ, pro
 qua parte, v. c. utrum in solidum, an aērō pro rata.
 ¶ Quoad primum, v̄ prima facie dicendum, q̄
 Alexander ex substitutione pupillari admitti non
 possit,